

пддду
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Навчально-науковий інститут економіки,
управління, права та інформаційних технологій
Кафедра публічного управління та адміністрування

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної конференції

**«Місцеве самоврядування:
в Україні та світі: теорія і практика»**

07 грудня 2022 року

м. Полтава, Україна

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ,
КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ
ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСНА АСОЦІАЦІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ
РЕГІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР З НАДАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ВТОРИННОЇ ПРАВОВОЇ
ДОПОМОГИ У ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ОБ'ЄДНАНИХ
ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД (м. КИЇВ)
АКАДЕМІЯ ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНИХ ВІДНОСИН ТА ТУРИЗМУ (м. КИЇВ)
ПОЛТАВСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ
ОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (м. ОПОЛЕ, ПОЛЬЩА)
ЩЕЦІНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ, ІНСТИТУТУ ПОЛІТОЛОГІЇ ТА ДОСЛІДЖЕНЬ У
ГАЛУЗІ БЕЗПЕКИ (м. ЩЕЦІН, ПОЛЬЩА)
УНІВЕРСИТЕТ МИКОЛАСА РОМЕРИСА (MRU) (м. ВІЛЬНЮС, ЛИТВА)
УНІВЕРСИТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ БЕЗПЕКИ В КОШИЦЯХ
(м. КОШИЦЕ, СЛОВАЧЧИНА)
АЗЕРБАЙДЖАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
(м. ГЯНДЖА, АЗЕРБАЙДЖАН)
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКО,
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В.Н. КАРАЗІНА,
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ «ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ»
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
ІМЕНІ О.М. БЕКЕТОВА, КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ І ПУБЛІЧНОГО
АДМІНІСТРУВАННЯ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»,
КАФЕДРА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ, ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА
АДМІНІСТРУВАННЯ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ,
КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ, АДМІНІСТРУВАННЯ ТА
МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ
СУМСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

II МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

«МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ:

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА»

7 грудня 2022 року

м. Полтава, Україна

Редакційна колегія:

Лозинська Т.М. – завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету, д. н. держ. упр., професор (відповідальний редактор);

Дорофєєв О.В. – професор кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету, д. е. н., професор (заступник відповідального редактора);

Панасенко Н.Л. – доцент кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету, к. е. н., доцент (заступник відповідального редактора).

М65 *Місцеве самоврядування в Україні: теорія та практика* : матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції, м. Полтава, 07 грудня 2022 року / за заг. ред. Т.М. Лозинської, О.В. Дорофєєва, Н.Л. Панасенко. Полтава : ПДАУ, 2022. 248 с.

У матеріалах конференції висвітлені результати наукових досліджень з актуальних проблем місцевого самоврядування і пошуку шляхів їх розв'язання за тематичними напрямками: «Розвиток нормативно-правової бази місцевого самоврядування», «Управління розвитком територіальних громад», «Соціальна складова місцевого самоврядування», «Місцева економіка та місцеві бюджети», «Політичні аспекти функціонування самоврядної влади», «Аграрна політика і місцеве самоврядування», «Місцеве самоврядування в умовах воєнного стану», «Фрістайл».

Для наукових, науково-педагогічних працівників, аспірантів, теоретиків і практиків публічного управління та адміністрування, представників органів влади, громадських діячів України, а також усіх, хто досліджує питання трансформації управління місцевим розвитком в умовах децентралізації влади.

Матеріали конференції друкуються в авторській редакції. За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори. Позиція редакції не завжди може збігатися з точкою зору автора.

Організаційний комітет конференції:

Голова організаційного комітету:

Лозинська Тамара Миколаївна – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету

Заступники голови організаційного комітету:

Микійчук Володимир Пилипович – Голова Полтавської обласної Асоціації органів місцевого самоврядування;

Галич Олександр Анатолійович – кандидат економічних наук, професор, перший проректор Полтавського державного аграрного університету

Члени організаційного комітету:

Ворона Петро Васильович – доктор наук з державного управління, професор, начальник управління грантового забезпечення Національного фонду досліджень України;

Калініченко Антоніна Володимирівна – доктор технічних наук, професор, професор Інституту інженерії середовища та біотехнології Опольського державного університету (м. Ополе, Польща);

Тошек Бартломей Г. – доктор економічних наук, професор, професор Інституту політології та досліджень у галузі безпеки Щецинського університету (м. Щецин, Польща);

Патапас Александрас – доктор економічних наук, професор, професор Інституту державного управління Університету Миколаса Ромериса (м. Вільнюс, Литва);

Брітченко Ігор Геннадійович – доктор економічних наук, професор, професор кафедри економічної безпеки Університету менеджменту безпеки в Кошицях (м. Кошице, Словаччина);

Іваніна Олександр Васильович – експерт-консультант Національного Демократичного Інституту (USA) з питань гендерно-орієнтованого бюджетування;

Черчатий Олександр Іванович – кандидат наук з державного управління, доцент, директор Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Полтавській області;

Лахижа Микола Іванович – доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та публічної служби Академії праці, соціальних відносин та туризму;

Новікова Марина Миколаївна – доктор економічних наук, професор, завідувачка кафедри менеджменту і публічного адміністрування Харківського національного університету міського господарства ім. О.М. Бекетова;

Дорофєєв Олександр Вікторович – доктор економічних наук, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету;

Мирна Ольга Володимирівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету;

Сердюк Ольга Іванівна – кандидат економічних наук, доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету;

Панасенко Наталія Леонідівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету;

Шупта Ірина Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету;

Щетініна Тетяна Олексіївна – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету;

Мац Тетяна Павлівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету;

Сокольська Тетяна Вікторівна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри публічного управління, адміністрування та міжнародної економіки Білоцерківського національного аграрного університету;

Сергієнко Лариса Василівна – кандидат наук з державного управління, доцент кафедри економічної безпеки, публічного управління та адміністрування Державного університету «Житомирська політехніка»;

Славкова Олена Павлівна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Сумського національного аграрного університету.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. РОЗВИТОК НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

<i>Иценко Андрій Ігорович</i>	
Заходи заохочення за сумлінне виконання трудових обов'язків у сфері публічного адміністрування	12
<i>Качан Яна Віталіївна</i>	
Правові основи служби в органах місцевого самоврядування в Україні ...	14
<i>Мазничко Катерина Вікторівна</i>	
Положення про центральні органи виконавчої влади: загальна характеристика та особливості	18
<i>Оробей Віктор Вікторович</i>	
Метод правового регулювання розвитку соціальної інфраструктури сільських територій в Україні	20
<i>Федченко Ольга Олександрівна</i>	
Відображення функцій та завдань виконавчих органів місцевого самоврядування у їх організаційній структурі	23
<i>Чайка Світлана Вікторівна</i>	
Відображення функцій та завдань центральних органів виконавчої влади у їх організаційній структурі	25
<i>Юр'єва Ангеліна Олександрівна</i>	
Методи забезпечення трудової дисципліни державних службовців та посадових осіб органів місцевого самоврядування	27

СЕКЦІЯ 2. УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

<i>Безхлібна Анастасія Павлівна</i>	
Концепція Smart-City в забезпеченні конкурентоспроможності приморських регіонів	29
<i>Березній Юлія Володимирівна, Ісаєнко Марина Володимирівна</i>	
Аналітичні міркування з приводу фінансового забезпечення розвитку громад в умовах децентралізації	33
<i>Бобровська Олена Юріївна</i>	
Вплив державно-приватного і публічно-приватного партнерства на розвиток територій	37
<i>Гавкалова Наталія Леонідівна, Харнам Михайло Володимирович</i>	
Трансформаційні зміни територіальних громад в умовах децентралізації	41
<i>Гудзь Петро Васильович, Клим Юлія Василівна</i>	
Досвід адміністрування місцевого економічного розвитку міста Турин ...	44
<i>Гуторова Олена Олександрівна</i>	
Економічні та соціально-екологічні аспекти децентралізованого управління розвитком сільських територій	47

<i>Дорофєєв Олександр Вікторович, Дубинка Олег Миколайович</i>	
Застосування agile-філософії при здійсненні громадського моніторингу діяльності органів влади	50
<i>Зимарєв Кирило Дмитрович, Рогоза Антон Віталійович</i>	
Дослідження європейського досвіду диджиталізації публічної влади	53
<i>Канівець Дмитро Андрійович</i>	
Можливості інструментів електронної демократії на різних етапах реалізації місцевої політики	56
<i>Колотій Сергій Васильович</i>	
Сучасні тенденції впровадження інструментів електронної демократії в Україні	59
<i>Кравченко Петро Михайлович</i>	
Управління ризиками у процесі розвитку системи місцевого самоврядування	62
<i>Лещенко Юлія Іванівна</i>	
Використання платформи Е-демократія в комунікаційній діяльності органів місцевого самоврядування та громадськості	65
<i>Лозинська Тамара Миколаївна, Стойка Андрій Михайлович</i>	
Трансформація державного контролю (нагляду) за дотриманням законності в місцевому самоврядуванні	67
<i>Мажулін Євген Олександрович</i>	
Сучасні технології для забезпечення розвитку територіального управління	70
<i>Мац Тетяна Павлівна, Зінченко Олександр Сергійович</i>	
Комунальна власність територіальних громад: поняття, економічний зміст	73
<i>Мац Тетяна Павлівна, Шевченко Дмитро Сергійович</i>	
Сутність та зміст поняття ефективності управління місцевими бюджетами	76
<i>Мирна Ольга Володимирівна, Першін Юрій Едуардович, Дорошенко Євгенія Миколаївна</i>	
Публічність в діяльності закладів охорони здоров'я	79
<i>Панасенко Наталія Леонідівна</i>	
Міжнародне співробітництво в процесі впровадження цифрової трансформації	82
<i>Панасенко Наталія Леонідівна, Дахно Анна Володимирівна</i>	
Особливості організаційної структури органів управління в територіальних громадах	84
<i>Поліщук Світлана Петрівна</i>	
Особливості інноваційного розвитку у сфері публічного управління	86
<i>Семенюк Олександр Миколайович</i>	
Діджиталізація як інструменти підвищення ефективності місцевого самоврядування	89
<i>Сердюк Ольга Іванівна, Корнійчук Артур Сергійович</i>	
Пріоритети HR-стратегій в органах державної влади та місцевого самоврядування	91
<i>Тимошенко Катерина Юріївна</i>	
Перспективи розвитку територіальних громад в світлі реформи децентралізації в Україні	95

міст та окремих громад оформляти звернення до органів влади. Інструмент «Громадський бюджет» надає можливість мешканцям пропонувати свої проекти місцевого розвитку та/або впливати на розподіл визначеної частки коштів місцевого бюджету шляхом голосування за ті чи інші проекти. Інструмент «Відкрита громада» активно інформує органи влади про існуючі актуальні проблеми благоустрою, житлово-комунальної сфери та інфраструктури. Ця частина сервісу допомагає ефективно взаємодіяти органам влади, мешканцям громади та комунальним службам. Інструмент «Консультації з громадськістю» надає можливість мешканцям громади долучитися до питань розвитку міста та організувати обговорення проектів документів.

За умови доєднання кожної громади до платформи E-Dem рівень інформованості громадян громади суттєво зростає, а доступ до публічної інформації забезпечить більш високий рівень довіри.

Список використаних джерел:

1. Шотурма Н.В. Особливості забезпечення комунікативної політики органів місцевого самоврядування. *Регіональні студії*. 2021. № 26. С. 29-33.
2. Дослідження «Вплив воєнного стану на громадську участь в Україні». URL: <https://rm.coe.int/research-influence-of-martial-law-on-the-civil-participation-in-ukrain/1680a79d85> (дата звернення 12.11.2022).
3. *Е-демократія* : офіційний сайт платформи. URL: <https://e-dem.ua/> (дата звернення 12.11.2022).

Тамара Миколаївна Лозинська,

*доктор наук з державного управління, професор,
професор кафедри публічного управління та адміністрування
Полтавського державного аграрного університету,
м. Полтава, Україна*

Андрій Михайлович Стойка,

*аспірант кафедри публічного управління та адміністрування
Полтавського державного аграрного університету,
м. Полтава, Україна*

ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ (НАГЛЯДУ) ЗА ДОТРИМАННЯМ ЗАКОННОСТІ В МІСЦЕВОМУ САМОВРЯДУВАННІ

У 1997 році парламент України ратифікував Європейську Хартію місцевого самоврядування, у якій проголошувалися не лише принципи самоврядної влади, але й обґрунтовувалася необхідність нагляду за діяльністю органів місцевого самоврядування. У Хартії йдеться переважно про адміністративний нагляд за діяльністю органів місцевого самоврядування [1], а не про державний контроль за місцевим самоврядуванням, як це склалося в практиці публічного управління України. У 2019 р. Кабінетом Міністрів України було прийняте розпорядження про упорядкування системи державного

контролю та нагляду за законністю рішень органів місцевого самоврядування, оскільки у 2016 було скасовано попередній механізм, за яким загальний нагляд за рішеннями місцевої влади здійснювала прокуратура, а інший механізм створено не було. В. Пальчук, коментуючи новий етап трансформації територіальної організації влади, відмічає, що зараз територіальні громади отримали у своє розпорядження більше фінансових та інших ресурсів, а, отже, і збільшення корупційних ризиків, для уникнення яких необхідна нова система державного нагляду за дотриманням законності в місцевому самоврядуванні [2].

Скасування прокурорського загального нагляду в Україні створило ряд серйозних проблем щодо контролю за законністю рішень, прийнятих органами місцевого самоврядування:

- до цього часу в Україні не створено жодного органу державної влади, здатного виконати функцію загального нагляду замість прокуратури;

- відсутність будь-якого державного нагляду при нинішньому стані судової системи та низькому рівні правосвідомості населення сприяє поширенню свавілля та безвідповідальності, що суперечить цілям державної політики євроінтеграції;

- не відбулася реальна передача функцій державного нагляду місцевим державним адміністраціям, що, з одного боку, знімає гостроту протистояння між державними адміністраціями і органами місцевого самоврядування, а, з другого, – створює правову прогалину щодо контролю (нагляду) за дотриманням законності;

- не розроблено механізми призупинення чи скасування рішень органів місцевого самоврядування, що викликає занепокоєння стосовно блокування роботи місцевих рад і обмеження їх автономії;

- не завершено розроблення правових основ інституту префектури як суб'єкта виконання функцій державного нагляду за законністю в сфері місцевого самоврядування.

В проєкті Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо здійснення державного нагляду (контролю) за відповідністю рішень органів місцевого самоврядування Конституції та законам України» пропонується суб'єктами державного нагляду за рішеннями органів місцевого самоврядування визначити: Представництво Президента України в Автономній Республіці Крим, районні, обласні та Севастопольську міську державні адміністрації, центральний орган виконавчої влади, визначений Кабінетом Міністрів України. Тобто, пропонується функцію державного нагляду розпорозити між декількома інститутами державної влади і є побоювання, що вони зможуть блокувати роботу органів місцевого самоврядування [3]. Проте дослідники адміністративних реформ в країнах Європейського Союзу відмічають, що після їх проведення стала зрозумілою доцільність нагляду, який розглядається як один із «...найважливіших елементів міцної системи місцевого самоврядування» [4]. У системі місцевого самоврядування європейських країн не спостерігається перекладання функції нагляду лише на громадянське суспільство. Громадяни здебільшого не володіють достатніми обсягами інформації порівняно з відповідними органами місцевого самоврядування, що

не дає їх можливості об'єктивно оцінити законність рішення. Але і надмірний нагляд може позбавити органи місцевого самоврядування основної відмінності – децентралізованого способу прийняття рішень.

У цьому контексті (дотримання балансу між свободою прийняття рішень і державним наглядом за їх законністю) слід звернути увагу на Рекомендації Комітету міністрів Ради Європи 2019 р. чітко розрізняють три види нагляду:

- адміністративний, передбачений Європейською Хартією про місцеве самоврядування;
- фінансовий, здійснюваний органами фінансового контролю;
- демократичний, що чиниться з боку громадян.

В умовах воєнного стану важливими також залишаються питання функціонування військово-цивільних адміністрацій. Вибори до місцевих рад є результатом демократичного процесу, який не можна призупиняти в межах євроінтеграції, однак вимушене створення військово-цивільних адміністрацій жодним чином не пов'язано з їх відповідальністю за життєзабезпечення громад, якщо лише це не вимоги безпеки. Очевидно, в умовах воєнного стану є доцільність більш жорсткого контролю над законністю діяльності органів місцевого самоврядування та відпрацьовані норми про дострокове припинення повноважень ради та її голови в разі бездіяльності.

Дослідники відмічають, що в багатьох країнах Євросоюзу місцеві органи влади мають систему внутрішнього нагляду. Підрозділи внутрішнього контролю відслідковують не тільки законність актів власної ради, а й здійснюють моніторинг ефективності управління. У цьому випадку зовнішній нагляд лише встановлює, чи є ефективним нагляд внутрішній. Проте, на думку європейських експертів, Україна ще не готова до використання подібної практики. Існуюча складна система державного контролю у сфері місцевого самоврядування не ідентична системі державного нагляду за законністю прийняття рішень органами місцевого самоврядування, яку необхідно створити. Практика, коли державний нагляд за діяльністю органів місцевого самоврядування здійснюється за порядком, визначеним не законом, а підзаконними актами, також не є нормальною. Зокрема механізм здійснення державного контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування визначено постановою КМУ «Про затвердження порядку контролю за здійсненням органами місцевого самоврядування делегованих повноважень органами виконавчої влади», згідно з якою відповідний контроль покладається на місцеві державні адміністрації.

Швидше за все, модель загального нагляду за діяльністю органів місцевого самоврядування в Україні має включати три складові: а) інститут(и) державного (зовнішнього) нагляду; б) внутрішній контроль органу місцевого самоврядування, для чого потрібна кваліфікована юридична служба; в) громадський контроль, рамки якого мають бути чітко окреслені для уникнення вуличного свавілля.

Список використаних джерел:

1. Європейська Хартія місцевого самоврядування: Міжнародний документ від 15.10.1985. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/994_036 (дата звернення 27.11.2022).

2. Пальчук В. Новий етап реформи з децентралізації влади: державний контроль. *Україна: події, факти, коментарі*. 2019. № 9. С. 51-59.

3. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо здійснення державного контролю за відповідністю рішень органів місцевого самоврядування Конституції та законам України». URL: https://www.auc.org.ua/sites/default/files/poyasnyvalna_zapiska_23.pdf (дата звернення 28.11.2022).

4. Огляд практики адміністративного нагляду за діяльністю органів місцевого самоврядування в окремих країнах. URL: http://www.slg-coe.org.ua/wp-content/uploads/2020/03/CEGGPAD20202_UKR.pdf (дата звернення 28.11.2022).

Євген Олександрович Мажулін,
*аспірант, спеціальність 073 «Менеджмент»,
Державний біотехнологічний університет,
м. Харків, Україна*

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ

Доступність швидкого та бездротового інтернету, розвиток соціальних мереж та еволюція смартфонів від звичайних засобів комунікації до персональних помічників з особистим набором спеціальних додатків сприяли поширенню попиту на сучасні фінансові послуги та продукти. Водночас класичні фінансові установи, насамперед банки, через регуляторні та законодавчі обмеження, запроваджені для подолання наслідків кризи, а також певну консервативність не змогли швидко й адекватно відреагувати на потреби споживачів. Раніше фінтех сприймався виключно як внутрішні розробки та процеси фінансових установ, до яких у споживачів фінансових послуг не було прямого доступу. Але сьогодні фінтех став основою для всіх онлайн-транзакцій -переказів грошей, кредитування, сплати комунальних платежів тощо [1-3].

До фінансових технологій прийнято відносити майже будь-яку технічну або програмну інтерпретацію фінансових процесів. Нині фінансові технології активно використовують організації, які намагаються поліпшити та оптимізувати надання фінансових послуг. Водночас конкуренцію наявним фінансовим установам складають так звані FinTech-компанії (FinTech-start-up), які використовують поєднання технологій, клієнтоцентричного сервісу та гнучкі бізнес-структури для зниження витрат, розширення клієнтської бази та зростання ринкової частки. В умовах скорочення банківського сектору та зниження довіри населення до банківської системи в Україні формується значний потенціал для розвитку FinTech-індустрії [4-7]. На сучасному етапі фінтех розглядають як екосистему, котра поєднує всіх учасників фінансового ринку такі як: фінтех-стартапи, регулятори, банки, міжнародні платіжні системи, асоціації банкірів та фінансистів, інкубаторів, акселераторів, постачальників. Таким чином можна сказати, що фінансові послуги є складною системою, до якої входять сектори фінансових послуг, стартапи, нові технології [4].